

visse kommuner benytter den samme kreds af kvinder snart som husmoderafløsere, snart som hjemmehjælpere, blandt andet ud fra ønsket om at kunne overføre arbejdskraft fra den ene ordning til den anden og modvirke sæsonsvingninger, navnlig i efterspørgslen efter husmoderafløsere.

Man har ikke på nuværende tidspunkt fundet grundlag for at gennemføre en egentlig sammenlægning af de to ordninger, men foreslår en bestemmelse om, at hjemmehjælperne efter kommunalbestyrelsens bestemmelse kan deltage i undervisningen på godkendte kursus for husmoderafløsere på tilsvarende vilkår. Det forudsættes herved, at hjemmehjælpen i øvrigt fortsættes efter de hidtil gældende regler, herunder med hensyn til refusionsordningen.

I nøje sammenhæng med spørgsmålet om husmoderafløsernes tilslutning til kursusuddannelsen står spørgsmålet om forholdet mellem lønnen for husmoderafløsere med og uden uddannelse. I den gældende lov gives der ikke regler om størrelsen af den løn, husmoderafløserne skal have udbetalt. Det er alene i lovens § 5 foreskrevet, at socialministeren efter forhandling med finansministeren fastsætter de lønningsgrænser, der er afgørende for, hvor store udgifter kommunerne kan anmelde til refusion.

Der gives ikke i loven nærmere regler om fastsættelsen af disse lønningsgrænser, men man har hidtil fulgt den praksis at fastsætte et beløb som lønningsgrænse for uddannede husmoderafløsere — med et tillæg på 20 pct. for tilsynsførende — medens det for husmoderafløsere uden særlig uddannelse blot har været foreskrevet, at der til refusion kunne anmeldes en løn af samme størrelse som den løn, der normalt ydes på den pågældende egn for tilsvarende husligt arbejde.

Denne fastsættelse af lønningsgrænserne har haft til følge, at husmoderafløserne uden uddannelse i mange kommuner i lønmæssig henseende er blevet sidestillet med kommunalt ansatte rengøringsassistenter og i de seneste år har opnået særlige løntillæg på linie med disse, medens lønningerne for uddannede husmoderafløsere ikke er steget tilsvarende.

Det foreslås, at der skal fastsættes et bestemt beløb som refusionsberettigende lønningsgrænse for husmoderafløsere uden uddannelse, et for husmoderafløsere med uddannelse samt et for tilsynsførende ved husmoderafløsningen. Det forudsættes herved, at der til enhver tid bliver en rimelig forskel i lønnen for ikke uddannede og for uddannede, for at der også derved kan gives udtryk for, at det må anses for betydningsfuldt, at husmoderafløsere gennemgår en uddannelse.

Kommunernes udgifter til husmoderafløsning er for finansåret 1963-64 anslået til ca. 26 mill. kr.,

hvoraf staten refunderer $\frac{7}{10}$. Disse udgifter vil stige i takt med forhøjelse af lønningerne, men det foreliggende lovforslag betyder ikke i sig selv nogen forøgelse af udgiften.

Udgiften til afholdelse af *kursus for husmoderafløsere* har i de senere år udgjort 18—20.000 kr., men er for finansåret 1963-64 anslået til 50.000 kr., idet der må ventes en øget tilgang til disse kursus, efter at undervisningstiden er gjort kortere. Udgiften til undervisningen vil stige, når statens tilskud skal dække hele udgiften, medens det efter de gældende regler kun kan udgøre højst 70 pct. heraf. Det er dog usikkert, om tilgangen til undervisningen vil blive øget meget allerede i finansåret 1963-64, og merudgiften ved den ændrede tilskudsregel vil muligvis kunne afholdes inden for det nævnte anslåede beløb. Udgifterne ved hjemmehjælpernes deltagelse i kursus for husmoderafløsere kan ikke beregnes, men må antages ikke at blive betydelige.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til de enkelte bestemmelser i lovforslaget.

Til § 1.

Stk. 1, 2 og 4 svarer til den gældende lovs § 1, stk. 1, 1. pkt., 1. led, og 3. pkt. samt stk. 2.

Man har fundet det hensigtsmæssigt i stk. 1 at indføje en definition af begrebet husmoderafløsning, blandt andet for at præcisere husmoderafløsernes arbejdsmæssige placering.

Stk. 3 svarer til den gældende lovs § 2, stk. 2. Det skønnes ønskeligt, at der til administrationen af husmoderafløsningen altid er knyttet en kvinde, men ordningen administreres i mange kommuner af det sociale udvalg, for hvis sammensætning af mandlige og kvindelige medlemmer man ikke i lovgivningen om husmoderafløsning kan give direktiver.

Til § 2.

Stk. 1 svarer til den gældende lovs § 1, stk. 1, 1. pkt., 2. led.

I stk. 2 har man optaget den i arbejds- og socialministeriets cirkulære af 12. juni 1952 og senere cirkulærer givne regel om, at hjælpen normalt kun kan ydes i indtil 14 dage, men man har samtidig fundet det hensigtsmæssigt at fastslå, at der efter en nøje prøvelse i det enkelte tilfælde kan dispenseres fra denne frist.

Stk. 3 svarer med redaktionelle ændringer til den gældende lovs § 3, stk. 1.

Til § 3.

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 3, stk. 2.